

LAPSIPERHEILTÄ TUHKATKIN PESÄSTÄ?

Kululeikkuri viuhuu tällä hetkellä kuntataloudessa ankarasti. Koko kevät on Wiitaunionin eri työryhmissä laadittu leikkauslistoja, ja nyt listat ovat edenneet valtuutettujen päätettäviksi. Kuluvan vuoden budjetti on pakko repiä auki. Jos säästöjä ei etsittäisi, syntyvän alijäämän kattaminen pelkästään kunnallisveroa nostamalla merkitsisi sekä Viitasaarella että Pihtiputaalla veroäyrin ennennäkemätöntä korotusta. Olemme yrittäneet välttää ns. juustohöylämallia, jossa joka toimialalta otetaan tasaisesti pois. Tästä on huonoja kokemuksia edellisen laman ajalta: rakenteellisiin uudistuksiin ei päästä ja samalla kurjistetaan niitäkin toimialoja, joihin juuri lama-aikana tarvittaisiin lisäpanostusta.

Sekä Pihtipudas että Viitasaari ovat yrittäneet parantaa imagoaan lapsiystävällisinä kuntina. Edellisen valtuustokauden aikana otimme käyttöön mm. lasten kotihoidontuen kuntalisän sekä palkkasimme molempiin kuntiin uudet nuorisotyöntekijät ja koulupsykologin. Tutkittiinpa Viitasaarella tosimelellä myös lapsiparkkitoiminnan käynnistämistä. Nyt kuntatalouden punakynä on vetämässä auttamattomasti ruksit kuntalisän ja lapsiparkin yli.

Kotihoidontuen kuntalisällä haluttiin tukea alle 3-vuotiaiden lasten kotihoitoa. Tuki maksaa Viitasaarelle 61 000 euroa vuodessa; Pihtiputaalla hinta on samaa suuruusluokkaa. Kun aikanaan tein asiasta aloitetta, oletimme muualta saatujen kokemusten perusteella, että tuki myös vähentäisi kunnallisen päivähoidon käyttöä noin 10%, mikä tarkoittaisi vastaavasti säästöjä kunnan kassaan. Yllätys olikin melkoinen, kun kävi ilmi, ettei näin käynyt - itse asiassa päivähoitotoimiston tiedossa ei ole yhtään lasta, joka olisi jäänyt tulematta kunnalliseen päivähoitoon kuntalisän vuoksi! Tässä tilanteessa näyttää väistämättömältä, että kuntalisästä joudutaan luopumaan. Pahalta tuntuu.

Mannerheimin lastensuojeluliiton pääsihteeri Mirjam Kalland toi toukokuun alussa esiin huolensa pienten suomalaisten puolesta (Suomen kuvalehti, 8.5.2009). Onko lama lyömässä lapsia meillä Wiitaunionissakin? Teemmekö jälleen lyhytnäköisiä säästöjä, joiden hintaa maksamme kalliisti muutaman vuoden päästä? Yritämme olla tällä kertaa viisaampia. Säästölistoissa on nimittäin myös eräs erittäin rohkea lapsiperheitä koskeva linjaus: pyrimme palkkaamaan lapsiperheiden kotipalvelutyöntekijän ja ehkäisemään tämän avulla yhden lastensuojelullisen laitossijoituksen vuodessa. Ajatus siis olisi, että tavalliset lapsiperheet saisivat käyttöönsä matalan kynnyksen tilapäistä kotiapua arjen pyörytykseen – jo ennen kuin tilanne pääsee kärjistymään lastensuojelua vaativaksi. Tällainen palveluhan jäi edellisen laman jalkoihin, eikä sitä juuri ole Suomessa sen jälkeen tarjottu. Uskon, että tällä linjauksella saamme sekä säästöjä että ennen kaikkea ehkäisemme inhimillistä kärsimystä.